

HADRIÁN

pátek 25/6/2021

REGIONY
MEZINÁRODNÍ
DIVADELNÍ FESTIVAL
HRADEC KRÁLOVĚ

www.festivalregiony.cz

Oficiální zpravodaj
divadelního festivalu Regiony

NASTAL ČAS VRÁTIT SE DO IOWY

SOUTĚŽ O MĚSÍČNÍ VOUCHER NA PORTÁL DRAMOX

ZAHRADNÍČEK: DEVĚT LET MANŽELSTVÍ NA DÁLKU,
DEVĚT LET DOPISNÍHO OTCOVSTVÍ, DEVĚT LET LÁSKY
PŘES PAPÍR

VLASY JEMNÉ STÍNOHRY (RECENZE)

Loutkové stínohry jsou obzvlášť na Katedře loutkového a alternativního divadla na DAMU už známým přežitkem, ale Hza Bažant a jeho žena Leona Bažant Telínová v inscenaci Erben: Vlasy dokazují, že i tato forma se dá zpracovat do krásného divadelního tvaru. V případě Vlasů se totiž nedá mluvit o ničem jiném než o výsostně precizním estetickém tvaru. Erbenovou pohádkou nás tvůrci provádí jako obrázkovou knížkou a zároveň jako animovaným filmem usazeném v dřevěném kabinetu. Jednoduché, ale propracované loutky se za plátnem míhají beze slov jen za doprovodu temné pohádkové hudby. A ze Tří vlasů děda Vševěda se tak stává víc než jen roztomilá pohádka na dobrou noc. Možná pro menší děti až moc děsivá, ale to čerpám spíš z vlastní dětské zkušenosti. Hudební podkres společně s nevybíravě syrovými, až kostnatými loutkami vytvářejí společně grimmovskou atmosféru, která nás provází do hlubin kouzelného světa. Zároveň inscenace nepostrádá ve správných chvílích něžnost, kterou podporuje především výtvarné zpracování jemné stínohry. Erben: Vlasy je zkrátka ze všech stran komplexní představení.

Alexandra Ratajová

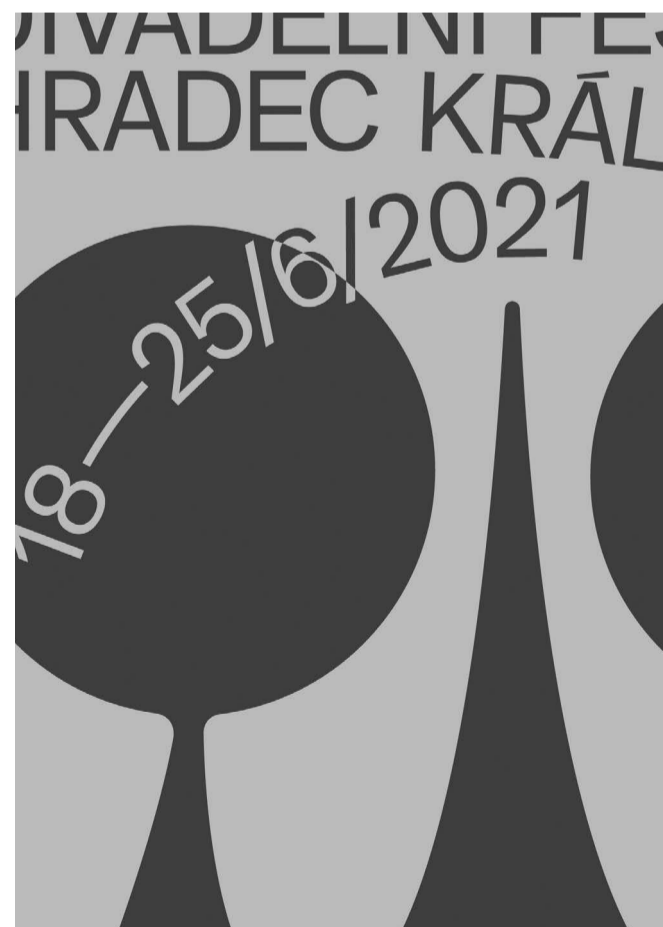
SOUTĚŽ

Největší výběr on-line divadelních představení na jednom místě nabízí portál Dramox. S dnešním Hadriánem můžete vyhrát měsíční voucher, který Vám umožní sledovat záznamy vašich oblíbených divadel. Z Draku jsou přístupné: Faust, Poslední trik Georgese Meliése, z Klicperova divadla potom Velká mořská víla, Figarova svatba, Petrolejové lampy, Akvabely nebo Labutí jezero. Ke streamování si můžete zvolit ze široké nabídky dalších titulů z celé republiky – nová představení přibývají každý měsíc.

Jeden měsíční voucher na portál Dramox získá ten, kdo správně zodpoví následující soutěžní otázku:

Jak se jmenuje režisér inscenace Zahradníček / Vše mé je tvé, kterou dnes od 16.00 můžete vidět ve Studiu Beseda?

Ze správných odpovědí došlých na e-milovou adresu hadrian@festivalregiony.cz do dnešní desáté hodiny večerní (25. 6., 22.00) vylosujeme náhodně výherce. V e-mailu napište tip na Vaši správnou odpověď, Vaše celé jméno a telefonní číslo.

22.15 Městská hudební síň

22.15 Atrium Radnice

VZHŮRU NA KROCANA!

Open air dramaturgická linie letošních Regionů zhusta nabízí řadu lákadél i pro nadšené lovce zážitků nečekaných. Jedním z nich se bezpochyby stane i třeskatá kabaretně-absurdní fúze Krocan v podání pražského divadelního spolku S bojkou v zádech, jenž se v roce 2005 coby původní idea zrodil v hlavě tehdejší děkanky Fakulty financí a účetnictví Vysoké školy ekonomické doc. Ing. Bojky Hamerníkové, CSc. O pouhý rok později pak v plné kráse spatřil světlo světa coby historicky první ochotnický divadelní soubor na VŠE v Praze, jenž si na památku své stvořitelky její jméno do názvu vložil.

Bojkaři do Hradce přijíždí pod režijním a dramaturgickým vedením osřídlené profesionálky a absolventky bratislavské VŠMU i pražské DAMU Moniky Pulišové, jež k obrazu svému razantně upravila původní drama klasika polské vlny absurdního divadla Slawomira Mrożka. Tři příběhy, odehrávající se ve třech různých časových epochách si za cíl svého bezuzdného řádění, při němž snad jediná bránice nezůstane ležet (ch)ladem, dávají nahlížení možné zbytečnosti lidského žití. Úderně, životně, vtipně. A jak dělá krocan? Hudrů-hudrů přece!

Petr KlariN Klár

MÁMIVÁ MAGIE ŠUMAVSKÝCH LESŮ? JIŽ DNES VEČER, V HRADCI!

Po nebi letí divoká honba, blata a slatě obchází bludička Hildegarda, potouchlý Stilzel trápí pocestné, zatímco okolí Kvildy sužuje ďábel a nedaleko Volar v hospodě U Buku, kde žije zachmuřený hostinský se dvěma dcerami, se sejde nezvyklá společnost...

Vnitřně nejspíš posmutněle, leč na rtech s úsměvem se s letošními Regiony bude loučit i pražská divadelní kumpanie KZ312, jež je jurodivou grupou, zrozenou ze spolupráce absolventů katedry autorské tvorby na pražské DAMU. Bez stálého působiště sice, leč s neúnavnou vůlí k setrvalé pouti po

sálech kulturních domů, divadel i letních amfiteátrech. Mnozí z jejích členů již uvízli v osidlech pražských divadel, reklamních agentur i televizí, přesto se však i nadále radostně scházejí ke kolektivní tvorbě. Jejich zbraněmi jsou sugestivní jevištní magie i osvobozující, často sebeironizující nadhled.

Inscenace Šumavské legendy, již KZ312 do nadoblačných výšin nako-pne dnešní festivalové finále, vychází ze specifického bájesloví legendami opředěného pohoří, nacházejícího se na hranici tří států. Šumava je křižovatkou kultur i stezkou, jíž proudily tisíce příběhů od severu k jihu, a zachytávaly se v povědomí místních lidí jako mlha na blatech. Motiv tohoto unikátního prolínání i osobitá atmosféra kraje se staly hlavním inspiračním zdrojem celé inscenace. Jejím uměleckým záměrem není jen triviální scénická adaptace několika šumavských mýtů, ale na tradičním dějovém půdorysu, kdy se v hostinci za noční bouřky sejde nesourodá skupina několika osob, poskytuje bezprostřední pohled do historie a specifik zdejšího kraje. S odzbrojující hravostí, bujaře nadsazenou, takřkxa komediální formou. Inscenace nevtíravě prezentuje zdejší folklor, od písní až k různým rčením a pranostikám. Úderným strůjcem vábivé atmosféry Šumavských legend je rovněž jejich autorská, živě prezentovaná hudba. Necháte se svést?

Do regionálního loučení přeje hodně síly Petr KlariN Klár

16.00 Studio Beseda

JOB ZAHRADNÍČEK

Jan Nebeský, Lucie Trmíková a David Prachař jsou umělci a přátelé, kteří v roce 2011 založili spolek JEDL coby platformu pro nezávislé autorské divadlo. Kmenoví i spolupracující umělci spolku JEDL jsou pozitivně hodnoceni odbornou i laickou veřejností a za svoji práci získávají mnohá ocenění. V sezóně 2019/2020 se jednalo o následující úspěchy: širší nominace v Ceně Thálie (Martin Dohnal), Cena Divadelních novin (Karel Dobrý), ženský herecký výkon roku 2020 (Lucie Trmíková), nominace v téže anketě na Divadlo roku 2020 nebo sukces v rámci Cen divadelní kritiky – výhra v kategorii inscenace roku 2020 (Zahradníček / Vše mé je tvé). Právě posledně jmenovanou přiváží JEDL na Regiony. A jaký životní příběh inscenace rozvíjí?

„V padesátém šli někam oslavovat, bylo to na podzim, na Václava. Václav Prokúpek, Václav Renč a další. Jan, když viděl, že se pojede autem ven a že tam bude víno a kamarádi, tak se tam musel dostat. Bylo to ve Starovičkách, ve mlýně, snědli tam dvě husy, a když se vrátil domů, tři dny spal. Tak co tam mohli dělat protistátního, to nevím. Asi nadávali, to byla záminka, snad je někdo poslouchal. Všechny, kteří tam byli, posbírali. Kolem Vánoc vzali Fučíka a další, Jana až v červnu, čtrnáctého, druhý nebo třetí den, co jsem se vrátila z porodnice. Těsně před tím jel ještě s Bochořákem za Demlem do Tasova. Vrátili se domů a ráno, v osm hodin, pro něho přišli. (...) Některé zavezli do Ruzyně, manžela dali na Pankrác. Tam jsem za ním poprvé byla, v takových oddělených kójkách. A on mi řekl, abych si vzala nějaké děcko, že potom můžeme sedět u stolu. Návštěvy byly čtyřikrát za rok, vždycky 20 minut. S dopisy to bylo také tak. Jan se naučil psát drobným písmem. Jaroslav Seifert mi napsal do Uhřínova, abych mu poslala opis žádosti o milost, kterou

jsem posílala naposled. A on snad šel za Zápotockým a na jeho přímluvu slevili trest o čtyři roky, takže zbylo devět. Všechny je odseděl, jen měsíc mu odpustili. Vrátil se v květnu 1960 na amnestii, dozvěděl se to až v poslední chvíli, přišel 12. května do Uhřínova. Na posledních pět měsíců.“ To vypověděla Marie Zahradníčková, manželka Jana Zahradníčka, v rozhovoru pro samizdatový časopis Velehrad v roce 1989.

Katolicky orientovaný básník Jan Zahradníček, který měl od úrazu ve dvou letech zdeformovanou záda, měl jeden z nejtragičtějších osudů mezi českými básníky odsouzenými v padesátých letech ve vykonstruovaných procesech (svezl se s procesem s tzv. Zelenou internacionálou, tedy údajnými pučisty vedenými Miladou Horákovou, v tzv. brněnském procesu Václav Prokúpek a spol., tedy údajnými zosnovateli agrární ideologie, nacionalismu a fašismu; prokurátor jej například nutil odsoudit papežské encykliky). Jeho poslední dceři Kláře bylo právě 14 dní, když ho odvedli. Když se v roce 1960 vrátil,

žil už jen jeho nejstarší syn Jan Jakub (1948–2019), obě dcery (vedle Kláry ještě o rok starší Zdislava) zemřely v roce 1956 na následky otravy muchomůrkou zelenou. Pět měsíců po propuštění na následky věznění zemřel.

Básník jedné z nejostřejších protikomunistických a protitotalitních skladeb Znamení moci, „veliký kouzelník verše, harmonizátor a modulátor po Březinovi největší“, jak o něm kdysi napsal F. X. Šalda. Zahradníček se ostře vymezoval proti komunistům už těsně po mnichovské dohodě, za což je v následujících letech permanentně osočován z fašismu. V roce 1945 obnovuje spolu s dalšími katolickými spisovateli a publicisty činnost brněnského katol-

ického periodika Akord, měsíčníku pro literaturu, umění a život. Překládal Dantovu Božskou komedii. A odmítl se podřídit Sovětským svazem diktované tvorbě. V roce 1951 například vychází Nezvalův Zpěv míru v nákladu 66 000 výtisků ve třetím vydání, zatímco Jan Zahradníček je již tvrdě umlčen ve vazbě. Ve vězení za nelehkých a krkolomných okolností napsal lyrickou sbírku plnou stesku po přírodě a kritiky atmosféry padesátých let Dům Strach. Básně po kousíčkách vynášel z vězení a u sebe na zahradě zakopával dozorce vězeňské tiskárny Václav Sisel, s nímž se Zahradníček spřátelil. Vykopány byly až v roce 1968.

Dominik Melichar

17.00 a 21.00, Studio Divadla Drak

LETEC, HEREC, FOTOGRAF

Milan Hajn je jednou z nejvýraznějších tváří z řad herců loutkových divadel. Už v dětství hrál v Klicperově divadle a dramataku Jesličky. Odtud pak zamířil na DAMU, na Katedru alternativního a loutkového divadla do ročníku vedeného Markem Bečkou ze souboru Buchty a loutky. Na škole se také seznámil s dramaturgicko-režijním duem Jarkovský-Vašíček. Po škole působil v plzeňském Divadle Alfa, jeho asi nejvýraznější rolí na západě Čech byla titulní postava

inscenace *Hamleteen* od již zmíněného tvůrčího tandemu. Právě na jejich pozvání pak Milan Hajn odešel z Plzně do královéhradeckého Draku. Podobně jako tomu bylo v *Hamleteenovi*, i v *Draku* vytváří postavy, s nimiž se mladé publikum může jednoduše ztotožnit. Počíná si při tom s nebyvalou přirozeností a zdárně se vyhýbá jakékoliv trapnosti, což je velkou devizou zejména v inscenacích pro náctileté. Za výkon v *Bílém tesákovi*, kde při práci s technologií live cinema zúročil vedle hereckého talentu zejména své bystré oko fotografa, získal cenu Thálie v kategorii alternativní a loutkové divadlo. Je také členem úspěšného nezávislého divadelního souboru Športniki. Mimo divadlo je jeho vášní létání s větroněm. Rozhovor vede Veronika Švecová.

Přemýšlíš nad tím, jak mladé diváky oslovit? Je to pro tebe určitým způsobem výzva?

U této divácké kategorie je nejdůležitější zůstat přirozený a nic na ně nezkušet. Nepodbízet se, nevymýšlet zbytečné figle.

Jsou ti tvé divadelní postavy něčím blízké? Co třeba Huck z *Cesty*, máš v sobě něco z tohoto drzého dobrodruha?

Myslím, že mám. Nevím, jak moc to potlačuju a kdy to naopak pouštím ven, ale něco tam bude. Dokonce se s tím občas snažím bojovat, což vede k tomu, že se pak možná až moc hlídám.

Je pro tebe důležité nacházet s postavami určité styčné body?

Nedělám to vědomě. Ale do určité míry se s tím, že nám jsou dané postavy blízké, asi počítá i při obsazování. Zvlášť tady v Draku, kdy jsou některé role i téměř výhradně činoherní.

Značná část inscenací v Draku jsou velmi svérázné adaptace známých předloh. Nakolik je pro tebe při zkoušecím procesu důležité se s původním dílem seznámit?

Předlohu musí samozřejmě důsledně znát hlavně režisér s dramaturgem, v Draku tedy nejčastěji v Kuba Vašíček s Tomášem Jarkovským. Ti z předlohy vytáhnou to základní téma, které pak zprostředkují nám hercům. Já jim v tom plně důvěřuji a svým čtením se radši nenechávám ovlivnit. Většinou nemáme na začátku zkoušení ani pevný scénář a vše vzniká postupně, včetně textů.

Máme jen nějakou strukturu, kterou pak postupně naplňujeme. Často je inscenace natolik složitá, že někdy ani sám nevím, co předchází mé scéně. A pak mě baví sledovat, v co se naše úsilí poskládá.

Což byl asi i případ *R.U.R. 2.0*. Že zkoušely různé týmy, které se dlouho vůbec nepotkávaly.

Ano, jednak to možná bylo z časových důvodů, ale v *R.U.R. 2.0* toho bylo také potřeba dost vypilovat technicky. Scházeli jsme se v různých blocích a určitou dobu jsme nevěděli, co dělají ostatní. V závěru do sebe vše zapadlo. Byl to docela zážitek.

Jak tomu bylo u *Cesty*?

Zkoušení *Cesty* bylo v tomhle ohledu úplně jiné. Bylo to intenzivní, strávili jsme spolu ponoření do tématu inscenaci tolik času, že jsme se v podstatě začali chovat jako ty postavy. Takže na konci už jsme museli uznat, že nastal čas „vrátit se do lowy“.

Máš nějakou vysněnou roli?

Ne, vůbec, takhle já nepřemýšlím.

A je naopak něco, s čím bys měl na jevišti problém?

No tak nabízí se nahota, což jsme jednu dobu řešili se Športnikama, a vlastně jsem došel k tomu, že bych s tím asi takový problém neměl. Jinak mě nic moc nenapadá. Ještě se mi nestalo, že bych byl tlačěn do něčeho nepříjemného, proti čemu bych se musel ohradit.

Jaký je po tak dlouhé době návrat na jeviště před živé diváky?

Je to příjemné. I když je zvláštní hrát pro obličeje schované za respirátory, protože není vidět, jak se ti diváci tváří. Reakce jsou tím trochu omezené.

Na festivalu tě kromě na jevišti lze vidět i různě okolo divadla, jak zachycuješ festivalové dění s fotoaparátem v ruce. Běžně v Draku také fotíš zkoušky a představení. Jak ses k focení dostal a čím tě chytlo?

Zajímají mě technické věci, dostaly se mi do ruky staré fotoaparáty, a jak jsem se v tom začal vrtat, tak jsem se dostal i k focení. Začal jsem fotit věci kolem sebe, kamarády. Baví mě taková akční dokumentární fotka. A pak, když už jsem se pohyboval okolo divadla, tak jsem přirozeně začal fotit i tam. Divadlo jsou vlastně už připravené hezky nasvícené obrazy, které jenom čekají, až je někdo zachytí. Ale zas tak jednoduché to také není. Dobrá fotka vyžaduje souhrn mnoha věcí najednou. Kompozice, okamžik, barevnost... A v tom se pořád snažím rozvíjet a v poslední době i dovzdělávat.

Texty letošního Hadriána pro Vás tvořili (zleva) Petr KlariN Klár, Dominik Melichar, Alexandra Ratajová, Karel Kratochvíl a Veronika Švecová. Na společné fotografii chybí ještě Mirka Košťálová, která se kvůli pandemii zúčastnila jen korespondenčně. Přejeme všem čtenářům radostné prožití posledního festivalového dne a krásné léto!

10.00	Hlavní scéna Divadla Drak	PŘÍBĚHY STĚN A STORY OF WALLS	50 min Bratislavské bábkové divadlo Bratislava (SK)
11.00	Stan před Divadlem Drak	KDE BUDEME BYDLET WHERE WILL WE LIVE	45 min Vi.Tvor Praha
15.00	Klub Divadla Drak	POHÁDKY O MALÉ TLUSTÉ VÍLE THE TALE OF THE SMALL STOUT FAIRY	45 min Bratislavské bábkové divadlo Bratislava (SK)
15.00	Divadelní stan	O SNĚHURCE SNOW WHITE	50 min Divadelní spolek Pruhované panenky Praha
15.00	Žižkovy sady – PROSTOR PRO POINT	ODPOLEDNE V POHODĚ AFTERNOON IN POHODA	90 min PROSTOR PRO Hradec Králové
15.30	Letní scéna	DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRÁKÝ MR. TALL, MR. WIDE AND MR. SHARP-SIGHTED	40 min Loutkové divadlo Kozlík Hradec Králové
16.00	Studio Beseda	ZAHRADNÍČEK VŠE MĚ JE TVÉ ZAHRADNÍČEK ALL MINE IS YOURS	60 min JEDL Praha
16.00	Šapitó Divadla Drak	HM... PRO DĚTI HM... PRO DĚTI	60 min koncert
16.00	Gočárovo schodiště	ENIGMA – KOOPERATIVNÍ BOJOFKA ENIGMA – COOPERATIVE SCAVENGER HUNT	60 min Ústav úžasu Praha
17.00	Studio Divadla Drak	CESTA THE JOURNEY	60 min Divadlo Drak Hradec Králové
17.00	Žižkovy sady	VÝTVARNÝ WORKSHOP: FANTOMAS ARTISTIC WORKSHOP: FANTOMAS	120 min Upupaepop Hradec Králové
18.00	Klub Divadla Drak	POHÁDKY O MALÉ TLUSTÉ VÍLE THE TALE OF THE SMALL STOUT FAIRY	45 min Bratislavské bábkové divadlo Bratislava (SK)
18.00	Nové Adalbertinum – dvorana	ODSOUZENÍ HOSTINY CONDEMNATION OF THE FEAST	90 min NODIVSE (Novoměstská divadelní sebranka) Nové Město nad Metují
18.15	Atrium Radnice	MODELKA XXL MODEL XXL	35 min MonAMOUR Jižní Čechy, Vysočina
18.30	Městská hudební síň – Rytířský sál	ČERNÝ KOCOUR THE BLACK CAT	20 min Bažantova loutkářská družina Poniklá
19.00	Hlavní scéna Klicperova divadla	JAK JE TEN SVĚT VELKÝ JAKI TEN ŚWIAT JEST WIELKI (HOW LARGE THE WORLD IS!)	80 min Wrocławski Teatr Lalek Vratislav (PL)
19.30	Městská hudební síň	KVĚTINOVÁ HARPYJE FLOWER HARPIES	80 min Rozkoš Praha
20.00	Divadelní stan	S-HITMAKER S-HITMAKER	45 min Matouš Adam Praha
20.45	Letní scéna	TERNE ČHAVE TERNE ČHAVE	90 min koncert
21.00	Studio Divadla Drak	CESTA THE JOURNEY	60 min Divadlo Drak Hradec Králové
21.00	Hudební stan	TO ŽLUTÉ, CO MÁTE NA KALHOTKÁCH TO ŽLUTÉ, CO MÁTE NA KALHOTKÁCH	45 min koncert
21.00	Jižní terasy	ŠKOLNÍ VÝLET SCHOOL TRIP	30 min Václav Bartoš Hradec Králové
22.00	Hudební stan	TEA JAY IVO TEA JAY IVO	120 min DJ set
22.15	Městská hudební síň	KROCAN THE TURKEY	90 min S bojkou v zádech Praha
22.15	Atrium Radnice	ŠUMAVSKÉ LEGENDY SUMAVA LEGENDS	80 min KZ312 Praha
22.30	Šapitó Divadla Drak	HM... HM...	90 min koncert

Partneři

Pořadatelé

